

[Boligministeren]

For kollegier, der er opført efter 1978, er der ikke noget krav om, at man nødvendigvis skal være under uddannelse, og det er i virkeligheden for at fjerne også den forskel, at man her gør det til noget generelt, at det ikke er til hinder for flygtnges placering i kollegieværelser eller ungdomsboliger, at man ikke er under uddannelse.

Fru Birgith Mogensen var inde på spørgsmålet om frivillighed i forbindelse med det videre arbejde, og dér må jeg sige til dem, der som bl.a. hr. Svend Andersen har fremført ønsket om, at man om nødvendigt efterfølgende skal gribe til tvangsforanstaltninger, til pligtregler for private udlejere for at fremskaffe flere boliger til flygtninge, at det ville være ulykkeligt, hvis det skulle være nødvendigt. Jeg mener, at det i virkeligheden er at lægge gift for forståelsen af det samfundsproblem, det er at huse flygtninge. Det kræver god vilje, og vores største ansvar er at sikre, at i de forhandlinger, der efterfølgende fortsætter med de berørte parter, er det den gode vilje og ikke tvang eller pligtforanstaltninger, der fører frem til det endelige resultat og den anbefaling, der kan ligge til regeringen om fremsættelse af følgelovforslag.

Fru Pia Kjærsgaard nævner, at flygtningeloven er hovedårsagen til det problem, vi har her. Det er uomtvistelig rigtigt, og jeg må i virkeligheden konstatere med en vis glæde, at vi også i dette land påtager os den medmenneskelige pligt, det er at hjælpe andre, der er i nød.

Så siger fru Pia Kjærsgaard, at overslagene ikke holder, at det bliver dyrere. Jeg skal ikke herfra garantere, at det ikke bliver dyrere. Jeg må blot konstatere, at det er altså de bedste overslag, vi er i stand til at komme med, og vi er i virkeligheden enige i udtalelsen fra Dansk Flygtningehjælp om, at man ikke kan konstatere, at flygtninge ikke passer og vedligeholder deres bolig i samme grad som danske lejere.

Fru Pia Kjærsgaard nævner så de skader, der skete på flygtningeskibet. Nu er der en væsentlig forskel på, om man har sin egen bolig, om man bor til leje som flygtning eller som enhver anden dansker eller man af nød midlertidigt indkvarteres sammen med 700-800-900 andre på et skib. Jeg vil godt spørge: hvordan mon skibet så ud, hvis det havde været danskere, der boede der? Jeg tror såmænd, der havde været lige så meget hær-

værk og ødelæggelse som det, man har kunnet konstatere. Vi er nok nødt til at erkende, at flygtninge er mennesker af samme kvalitet og karat som danskerne.

Jeg takker for den generelle støtte og håber, det er muligt med god vilje at få lovforslaget endeligt vedtaget inden sommer.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne lige sige ministeren tak for hans bemærkninger vedrørende det, fru Pia Kjærsgaard sagde om flygtningeskibet. Jeg synes, ministeren bragte det udmærket på plads.

Derimod bliver jeg nødt til at stille et uddybende spørgsmål til ministeren, fordi hans oplysninger vedrørende de påtænkte kvotanedskæringer unægtelig sætter realiteterne i denne sag ganske betydeligt i relief.

Det, ministeren agter at gøre, er altså ud af en beskåret kvota at skære muligvis helt op til 900 almenyttige boliger og 250 ungdomsboliger væk i år. Det er det egentlige konkrete bidrag. Det er sagens essens.

Det, vi egentlig burde diskutere her i dag, er en fjernelse af op imod 1.000 boliger, som ministeren havde mulighed for her og nu at sætte i gang, men det kan man ikke, for den danske boligsektor er altid overophedet. På grund af det private erhvervslivs mangel på organisation og planlægningsmuligheder er der en konstant overophedning, som man er ude af stand til at komme ud af, fordi det er et så ufleksibelt og bureaukratisk system, som måske endda minder lidt om det østeuropæiske; derfor kan man ikke tilpasse sig udviklingen, og den danske byggesektor vil alle dage være overophedet, når vi stiller spørgsmål. Det har den været så længe, jeg kan huske under denne regering, og det problem kan den åbenbart ikke komme ud af. Men så må staten gribe ind. Så må denne vaklende sektor jo sættes under administration, så den kan magte sine opgaver. Det kan ikke være meningen, at samfundet skal leve under de betingelser, at vi har en byggesektor, der ikke kan fungere.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):